

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 138/2024
25.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца „Du integral plus“ д.о.о. са седиштем у Смедереву, чији је пуномоћник Милош Јанковић, адвокат из ..., против извршних дужника „Електропривреда Србије“ а.д. Огранак Смедерево и „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Огранак Смедерево, ради одређивања привремене мере, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Смедереву и Привредног суда у Пожаревцу, у седници одржаној 25.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно и месно је надлежан Привредни суд у Пожаревцу.

Образложење

Предлогом за издавање привремене мере поднетом Привредном суду у Пожаревцу 28.04.2023. године, извршни поверилац је тражио да тај суд одреди привремену меру ради спречавања ненадокнадиве штете, тако што ће наложити извршним дужницима да у року од 24 часа изврше прикључење електричне енергије објекта извршног повериоца у улици ... у Смедереву, на кп .. из ЛН .. КО Смедерево и то објекат број 1, мерно место ... на електричну мрежу.

Привредни суд у Пожаревцу је решењем И 2/2023 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, одредио привремену меру према предлогу за њено одређивање, ставом другим изреке, наложио је извршном повериоцу да у року од 30 дана покрене парнични поступак против извршних дужника пред надлежним судом и да примерак тужбе достави том суду, а ставом трећим изреке, одредио трајање привремене мере до правноснажног окончања парничног поступка из става другог тог решења и ставом четвртим изреке одредио да се трошкови привремене мере проглашавају парничним.

Извршни дужници су поднесцима оспорили предлог за одређивање привремене мере и затим Привредном апелационом суду изјавили жалбе на решење о њеном одређивању.

Привредни апелациони суд је решењем Иж 463/23 од 08.06.2023. године укинуо решење о извршењу Привредног суда у Пожаревцу И 2/23 од 09.05.2023. године и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак и одлучивње.

У поновном поступку Привредни суд у Пожаревцу се решењем И 3/2023 од 03.08.2023. године, ставом првим изреке, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о предлогу за одређивање привремене мере и одредио да по правноснажности решења цео спис буде достављен Основном суду у Смедереву као стварно и месно надлежном суду. Из образложења овог решења произлази да је извршни поверилац тужбу којом је оправдао одређивање привремене мере поднео Основном суду у Смедереву, те се у тој фази поступка о предлогу за одређивање привремене мере не може одлучити пред Привредним судом У Пожаревцу, већ пред судом који води парнични поступак, односно Основним судом у Смедереву.

Основни суд у Смедереву није прихватио уступљену стварну надлежност па се актом И 491/23 од 15.03.2024. године обратио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали негативни сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Пожаревцу и Основног суда у Смедереву, поводом одређивања привремене мере, на основу овлашћења из члана 22. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2011 ...10/2023 у даљем тексту ЗПП), Врховни суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Привредни суд у Пожаревцу.

Из стања у списима произлази да је тужилац „Du integral plus“ д.о.о. против извршних дужника „Електропривреда Србије“ а.д. Огранак Смедерево и „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Огранак Смедерево, 18.05.2023. године поднео тужбу за сметање државине Основном суду у Смедереву у предмету П 974/2023, којом је тражио да суд утврди да су га тужени сметали у поседу на тај начин што су дана 19.04.2023. године, прекинули довод електричне енергије у непокретност тужиоца у улици ... број .. у Смедереву на кп .. из ЛН .. КО Смедерево и то објекат број 1, описан на исти начин као у предлогу за одређивање привремене мере, тражио је да им суд забрани да на такав или сличан начин убудуће сметају тужиоца под претњом принудног извршења и новчаног кажњавања и да их обавезе да омогуће тужиоцу да користи електричну енергију на начин како ју је користио пре наведеног сметања. Поступајући по овој тужби Основни суд у Смедереву се решењем П 974/2023 од 29.05.2023. године огласио стварно ненадлежним за поступање у тој правној ствари и одлучио да се по правноснажности решења спис достави Привредном суду у Пожаревцу као стварно надлежном суду.

Према одредби члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23 од 09.02.2023. године), привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Цитирана одредба закона упућује на закључак да је у случају постојања спорног односа између два привредна субјекта увек надлежан привредни суд, искључиво на основу околности правног статуса парничних странака. У том случају природа спорног односа није од значаја приликом утврђивања стварне надлежности, већ само правни положај странака (субјективни критеријум).

У конкретном случају тужилац и тужени су привредна друштва у смислу Закона о привредним друштвима (а.д и д.о.о.), а самим тим и привредни субјекти у смислу члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. За суђење у спорним односима између привредних субјеката, без обзира да ли се ради о парници или поступку извршења (у овом случају поступку одређивања привремене мере пре подношења тужбе), надлежан је привредни суд независно од природе спора. Отуда

околност да је извршни поверилац тужбу за сметање државине, којом је оправдао предлог за одређивање привремене мере, поднео Основном суду у Смедереву, не може бити од утицаја приликом утврђивања стварне надлежности суда који је у поновном поступку дужан да одлучи о предложеној привременој мери.

Сходно наведеном, за суђење у овом предмету стварно је надлежан привредни суд и то Привредни суд у Пожаревцу у смислу члана 51. став 1. ЗПП, којом је регулисана искључива месна надлежност суда на чијем подручју се налази непокретност на којој је извршено сметање државине у вези члана 5. став 1. тачка 11. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, којим је месна надлежност овог суда прописана, између осталог и за територију градова Пожаревац и Смедерево.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић